

*Wat Jezus nog
meer heeft gezegd
en gedaan*

*Een bloemlezing uit het Epos van de God-Mens
Geschreven in twaalf boekdelen door Maria Valtorta
bewerkt door H.J.M. Kager M.Afr.*

Over de rijkdom van Het Epos van de God-Mens en de opbouw van dit boek

Maria Valtorta was een Italiaanse zieneres die leefde van 1897 tot 1961. Zij beschreef in schoolschriften haar visioenen over het leven van Jezus. Deze beschrijvingen verschenen tussen 1979 en 1985 bij uitgeverij Pisani/Editions du Parvis onder de titel Maria Valtorta, *L'Évangile, tel qu'il m'a été révélé*. Tussen 1988 en 1993 verscheen de Nederlandse vertaling in twaalf delen onder de titel *Het Epos van de God-Mens* bij de Stichting Maria Valtorta in Nijmegen.

Maria Valtorta zegt aan het einde van boek 12:

“Jezus zegt: ‘Dit werk voegt niets aan de openbaring toe. Alleen de leemten worden opgevuld, die door natuurlijke oorzaak en bovennatuurlijk willen waren opgetreden. Jullie zouden dankbaar moeten zijn, omdat ik door nieuw licht het licht vermeerder, dat jullie al hebben.’ ”

Door het opvullen van deze leemten treden we binnen in de leefwereld van Jezus en Zijn tijd. We lezen over Lazarus, een rijk man en zijn zussen Maria Magdalena en Martha en wat die allemaal gedaan hebben voor Jezus tijdens Zijn openbaar leven. We lezen over de Romeinse vrouwen, waaronder Claudia, de vrouw van Pontius Pilatus. Dan de twee pogingen ondernomen door de Farizeeërs om Jezus in diskrediet te brengen: de man, gezonden door de Farizeeër Ben Uziël, om Jezus in het geheim te vermoorden, de vrouw, gestuurd om Jezus te verleiden, waarbij Judas betrokken was. Aglaia, de gesluierde vrouw, die Jezus opzoekt bij het Bedrieglijke Water.

Dan zijn er de vele namen van de vrouwelijke en de mannelijke leerlingen die Jezus volgden. En de eerste vrouw die Jezus als

maagd, we zouden nu zeggen als zuster, wilde dienen. De namen van de herders van Bethlehem die Jezus weer vonden.

We zien hoe zowel Jezus als Maria het uiterste hebben gedaan om Judas van zijn daad af te houden. Ze wisten ervan en ze smeekten hem: doe het niet. En als Judas na het verraad, Maria ontmoet, zegt Maria tegen hem: "Ook nu nog wil Jezus je vergeven vanaf het kruis".

Maar Judas was van begin af aan al uit op macht. Hij kwam uit de tempeldienst en wilde eerste minister worden in het aardse koninkrijk van Christus. En ook al smeekte Jezus hem steeds weer, hij weigerde om vergeving te vragen en uiteindelijk kon hij dat ook niet meer. Hij was een gevangene en gleed steeds verder weg van het Licht en werd de zoon van de duisternis.

Jezus spreekt over het oproepen van de geesten van de gestorvenen. Over de apostelen zegt Jezus: "Ik heb toegestaan dat de apostelen, behalve Johannes, op de vlucht sloegen om hun Hebreeuwse trots te breken en hen geschikt te maken Joden en heidenen op te nemen in Mijn universele kerk."

Deze citaten zijn bedoeld als referentie naar de twaalf delen van *Het Epos van de God-Mens*, zodat u er meer over kunt lezen. In *Het Epos van de God-Mens* zien we de evangeliën in een nieuw licht. Het is alsof de zon steeds hoger aan de hemel komt te staan. Het is een nieuwe lente.

Henk Kager

Voorwoord

In zijn brief aan de Galaten (4,4) schrijft Paulus: “Toen de volheid der tijden gekomen was, zond God Zijn Zoon, geboren uit een vrouw, opdat wij de rang van zonen zouden verkrijgen”.

Volheid: God vond de tijd rijp, Hij had de mensheid voorbereid voor de komst van Zijn Zoon en dit betekende een keerpunt in de geschiedenis. Dat gebeurde tweeduizend jaar geleden, niet nu! Door Zijn Zoon Jezus wilde God de mensen die Hij geschapen had en die daardoor al Zijn kinderen waren, verheffen tot het goddelijk kindschap. Maar, ironie van de menselijke geschiedenis: toen de Messias kwam, uit het volk dat God daarvoor had uitverkoren, aan wie Hij de tien geboden had gegeven, de grondwet voor een samenleving zoals God had bedoeld, hebben de geestelijke leiders van het Joodse volk Hem niet herkend en sprak de hogepriester Kaiphas de profetische woorden: “Het is beter dat één mens sterft, opdat niet het hele volk verloren gaat” (Joh.11,50).

En opnieuw, maar nu de goddelijke ironie: één Man stierf om aan het hele volk redding te brengen. En aan allen die Hem aanvaardden, gaf Hij het vermogen om kinderen Gods te worden (Joh.1,12). Het Leven overwon de dood en gaf ons door Zijn dood het eeuwige leven.

De evangeliën verhalen hoe Jezus weldoende rondtrok, velen genas en het Rijk Gods verkondigde, hoe Farizeeën, priesters en schriftgeleerden Hem bestreden en Hem tenslotte hebben verworpen, aan Pilatus hebben overgeleverd om gekruisigd te worden. Aan het eind van zijn evangelie schrijft de apostel Johannes: “Er is nog veel meer dat Jezus gedaan heeft, maar als men het allemaal in bijzonderheden zou gaan optekenen, zou wellicht zelfs de wereld te klein zijn voor de boeken die men dan zou moeten schrijven” (Joh.21,25).

En toch, er zijn boeken geschreven die meer vertellen over het leven van Jezus. Dit boek geeft een bloemlezing uit de prachtige twaalf delen *Het Epos van de God-Mens* van Maria Valtorta, waarmee iedereen die de tijd niet kan nemen om alle delen te lezen, toch kennis kan nemen van wat Jezus nog meer gezegd en gedaan heeft.

We lezen in deze boeken hoe Jezus samen met zijn apostelen rondtrok, vaak door regen en wind, door zon en hitte, hoe vaak ze vermoeid waren. Hoe ze werden tegengewerkt door de geestelijke leiders die bang waren hun positie te verliezen aan deze Rabbi, die een heel andere taal sprak dan zij en die dicht bij de mensen stond, met hen at en hen genas. Onder hen waren de Farizeeërs Nicodemus en Josef van Arimathea, die Hem trouw bleven. En daar was de grote Gamaliël die om een teken vroeg, het kreeg en zich uiteindelijk bekeerde tot het christendom. En dan de centurio onder het kruis, Longinus, die zei: "Deze is waarlijk de Zoon van God" en die zich later bij de jonge kerk aansloot.

We lezen hoe Maria met Hem meeleed. Hoe ze al vroeg wist wat haar Zoon te wachten stond, maar Hem toch trouw bleef tot onder het kruis. Hoe Jezus op het kruis zijn laatste woord tot haar richtte en stervende zei: "Mamma". Maar die haar ook op Paasmorgen als eerste begroette met de woorden "Mamma".

We zien hoe Jezus zijn apostelen heeft gevormd van eenvoudige vissers tot leiders van de kerk die Hij stichtte en tot wie Hij bij Zijn Hemelvaart zei: "Weest niet bang: Ik zal met u zijn, alle dagen, tot de voleinding der wereld" (Math.28,20).

Dit en nog veel meer zult u in deze pagina's lezen. Jezus, de apostelen, de leerlingen en het volk komen tot leven, mensen zoals wij, tot wie Jezus Zich ook nu nog richt.

Deel 1. Het openbare leven van Jezus, boek 1-10

*Namen van de berders, die regelmatig terugkeren in het verhaal
Boek 1: Elias, Levi, Samuël, Jonas, Izaak, Tobias, die zich later
Mattias noemt, Jonathan, Daniël, Simeon, Johannes, Josef en
Benjamin (tweelingen), twaalf in getal.*

p.198: Jezus zegt over de drie Wijzen uit het oosten: “Ze hadden niets bovennatuurlijks, wat hun van de waarheid overtuigde. Ze hadden alleen hun astronomische berekeningen en hun nadenken daarover, dat een integer leven tot volmaaktheid bracht. Maar door hun geloof in de wetenschap en in hun geweten, hebben ze geloofd in het teken van de nieuwe ster die niets ander kon zijn dan ‘Diegene’, welke sinds eeuwen door de mensheid werd verwacht: De Messias.”

Jezus als twaalfjarige in de tempel

p.237-243 Jezus spreekt met Gamaliël die we nog vaak tegen zullen komen in Jezus' openbaar leven en Hillel en andere schriftgeleerden. Gamaliël beweert dat de Messias al geboren moet zijn volgens de profeet Daniël. Jezus mengt zich in het gesprek en zegt dat Gamaliël gelijk heeft. Dan verwijst Jezus naar *de drie Wijzen uit het oosten*, die een ster hadden gezien, die precies in Bethlehem stond en die de geboorteplaats van de Messias aanwees. Jezus gaat verder en zegt: “De Christus leeft al onder u.” Hillel is onder de indruk en Jezus mag, op een kruk, tussen hem en Gamaliël gaan zitten.

Dan spreekt Jezus over *de berders*, voor wie de engelenscharen zongen: Vrede aan de mensen van goede wil. Hij gaat verder: “Maar dit volk is niet van goede wil en zal geen vrede hebben. Het zal zijn Koning, de Rechtvaardige, de Verlosser loochenen, omdat het een koning verwacht met menselijke macht, terwijl Hij Koning is van de Geest.”

Jezus vervolgt: “Ook Johannes de Doper, de Voorloper is er al, evenals de Christus.” En verder: “Als u de Voorloper ziet, kunt u zeggen: De zending van Christus is begonnen. En tegen u zeg Ik: Wanneer de Verlosser op Zijn troon zal zitten, hoger dan de hemel, dan zal de vloek over de Godsmoordenaars en leven over de heidenen vloeien uit Zijn duizenden wonden.”

Hillel zegt: “Deze jongen is een profeet van God. Blijf bij me, kind. Ik zal mijn kennis op jou overdragen en Jij zult leraar van Gods volk zijn.”

Jezus zegt: “Mijn uur is nog niet gekomen. Mijn lot zal zijn dat van de profeten.”

De dood van Josef en afscheid van Maria

p.251-252: Jezus zegt tegen Josef: “Ga Mij vooruit om aan de patriarchen te melden dat het Heil in de wereld is en dat het Hemelrijk spoedig voor hen geopend zal worden.”

Josef hijgt moeilijk, Maria liefkoost hem en Jezus zit aan de rand van het bed, omarmt hem en trekt de stervende naar Zich toe, die ineenzakt en sterft. Maria beminde intens haar Josef aan wie ze dertig jaar van trouw leven had gewijd.

Jezus neemt afscheid van Maria en begint Zijn openbaar leven.

Jezus zegt: “Laat de familie bij u komen, dan zal Ik geruster zijn.”

Ze bidden samen het Onze Vader. Dan omarmen ze elkaar en Jezus gaat weg, terwijl Hij naar Zijn Moeder kijkt, die achterblijft. Dan verdwijnt Jezus bij een bocht in de weg.

Het begin van Jezus' openbaar leven

Boek 1, p.271: Jezus zegt: “De eerste openbaring van de Christus, na Mijn geboorte, was die aan de *Wijzen*, de tweede *in de tempel*, de derde *aan de oevers van de Jordaan*. Daarna volgden vele andere: Mijn wonderen, de Verrijzenis en de Opstijging ten hemel.”

De volgorde van de eerste gebeurtenissen van Jezus volgens

Joh.1,29 en 35-37: De volgende dag zag hij (Johannes de Doper) Jezus, terwijl die naar Hem toekwam.

Joh.1,35-37: De volgende dag was Johannes daar weer, twee van Zijn leerlingen waren bij Hem.

Joh.1,40: Andreas was één van die twee, die Jezus was gevolgd.

Boek 1, p.279-280: Johannes en zijn broer Jacobus zijn leerlingen van Johannes de Doper. De drie leerlingen van Johannes de Doper zijn dus: Andreas, Johannes en Jacobus.

p. 282-283: de juiste volgorde van de gebeurtenissen volgens Maria Valtorta:

- Jezus wordt gedoopt in de Jordaan
- Jezus vast veertig dagen in de woestijn
- Intussen is Johannes de Doper gevangen genomen
- Jezus komt terug uit de woestijn: de volgende dag zien Andreas en Johannes Jezus en volgen Hem om te zien, waar Hij verblijft (ze worden pas later door Jezus geroepen)

De roeping van de eerste zes apostelen

Mt.4,18-20: “Toen Jezus eens langs het meer van Galilea liep, zag Hij twee broers Simon Petrus en Andreas. Hij zei: ‘Kom achter Mij aan en Ik zal jullie tot vissers van mensen maken’. Meteen lieten zij hun netten achter en volgden Hem.”

Joh.1,44: Petrus, Andreas en Philippus kwamen uit Bethsaïda, aan de oostelijke oever van de Jordaan tegenover Kafarnaüm.

Mt.4, 20-22: Verderop zag Hij nog twee broers, Jacobus van Zebedeüs en zijn broer Johannes. Hij riep hen. Meteen lieten zij de boot en hun vader achter en volgden Hem.

De vader van Johannes en Jacobus is Zebedeüs en hun moeder is Maria Salome.

Joh.1,43: De volgende dag ontmoette Hij Philippus en zei tegen hem: ‘Volg Mij’.

Joh.1,45: Philippus ging Nathanaël, Bartholomeüs, opzoeken en sprak over Jezus.